

Mănăstirea „Adormirea Maicii Domnului” din București este situată în cartierul Militari, pe strada Televiziunii nr. 13-15, în sectorul 6. Ea a fost înființată în anul 1964, de Prea Sfințitul Evloghie Oța († 1979), și este condusă în prezent de părintele stareț Arhimandritul EFTIMIE Vrânceanu. De asemenea, mănăstirea este reședința episcopală a [Prea Sfințitului FLAVIAN Bârgăoanu](#). Mănăstirea se află sub jurisdicția Bisericii Ortodoxe de Stil Vechi din România, condusă în prezent de [ÎPS Mitropolit VLASIE Mogârzan](#).

În anul 1924, în urma Conferinței pan-ortodoxe de la Constantinopol din 1923, Biserica Ortodoxă hotărâ înlocuirea calendarului iulian, declarat „nu fără de lipsuri”, cu calendarul gregorian. Hotărârile Conferinței de la Constantinopol au provocat disensiuni în urma cărora lumea ortodoxă s-a împărțit în două, pe de o parte - Bisericele Ortodoxe Greacă, Bulgară, Română și Patriarhiile Constantinopolului, Alexandriei și mai târziu a Antiohiei care au acceptat noul calendar, gregorian, și, pe de altă parte - Bisericele Ortodoxă Rusă, Sârbă și fracțiuni ale Bisericilor Ortodoxe Greacă, Bulgară și Română, Sfântul Munte Athos și Patriarhia Ierusalimului care au păstrat calendarul iulian până astăzi.

În România, din cauza divergențelor de ordin canonic privind trecerea de la calendarul iulian la cel gregorian, în Biserica Ortodoxă Română s-a produs o schismă, care persistă și astăzi după opt decenii. Ierarhii și clerul Bisericii nu au căzut de acord, la vremea aceea, asupra canonicității schimbării calendarului bisericesc și, ca urmare, o parte din ei a părăsit Biserica oficială, continuând să țină calendarul iulian. Între cele două Biserici Ortodoxe din România au existat și există încă disensiuni grave, urmare a neînțelegerilor din 1924.

Biserica Ortodoxă de Stil Vechi din România nu a fost și nu este de acord cu revizuirea modernistă a canoanelor și rânduielilor ecleziastice pe care le-a impus Conferința pan-ortodoxă de la Constantinopol din 1923. Acest congres nu s-a ocupat exclusiv de reforma calendarului Bisericii, ci și de alte „probleme canonice și ecleziologice, asupra cărora urma să-și formuleze opinia: 1. Mutarea sărbătorilor sfinților mari în cea mai apropiată duminică pentru a micșora numărul sărbătorilor din zilele lucrătoare; 2. Impedimentele în săvârșirea cununiei; 3. Cununia clerului (Episcopatul și cununia, a doua căsătorie pentru diaconii și preoții văduvi, ordinea celor două sfinte taine: cununia și hirotonia); 4. Slujbele bisericești; 5. Posturile de peste an; 6. Necesitatea desfășurării unui congres pan-ortodox anual.

În plus față de cele șase puncte de mai sus, au fost ridicate probleme în ceea ce privește vârsta canonică pentru hirotonie, tunderea părului și bărbii clericilor, precum și portul acestora. Toate problemele prezentate dintre care chestiunea calendarului era primordială, au fost luate în discuție pe baza tendințelor inovatoare tipice liberalismului ortodox de după război.

A fost discutată, de asemenea, posibilitatea unirii Bisericilor Ortodoxe și Anglicane. La cea de-a cincea sesiune a congresului (23 mai 1923), a fost prezent ca oaspete episcopul primat anglican al Oxfordului, Gore, împreună cu pastorul Bexton. Gore a adus la acest congres o petiție din partea a 5.000 de preoți anglicani care opinau că nu există nimic care să împiedice unirea cu ortodocșii. El și-a exprimat imensa bucurie de a fi prezent la congres, „unde ne-am întâlnit pentru a discuta diferite probleme bisericești și, mult mai important, problema calendarului”.

De asemenea, însăși canonicitatea acestei conferințe pan-ortodoxe este pusă la îndoială. La sesiunile congresului au luat parte nouă reprezentanți: șase episcopi, un arhimandrit și doi laici. Constantinopolul a fost reprezentat de Patriarhul Meletie al IV-lea ca președinte, Mitropolitul Callikos al Cizicului și laicul V. Antoniadis, profesor la Institutul Teologic din Halki. Din Cipru a fost delegat Mitropolitul Vasilie al Niceei (mai târziu patriarh ecumenic între anii 1925-1929). Biserica Serbiei a avut doi reprezentanți: Mitropolitul Gavriil al Muntenegrului și Milutin Milankovitch, laic și profesor de matematică și mecanică la Universitatea din Belgrad. Biserica Greciei a fost reprezentată de Mitropolitul Iacov al Drachului, iar Biserica României de către arhimandritul Iuliu Scriban.

Arhiepiscopul Alexandru (Nomolovsky) al Americii de Nord și al Insulelor Aleutine, care la acel moment avea un statut canonic neclar (Sinodul Bisericii Ortodoxe Ruse din diaspora i-a adus acuzații canonice serioase), a fost, de asemenea, prezent la lucrările congresului, deși nu a reprezentat practic nici una din Bisericile Ortodoxe.

La congres a luat parte și Arhiepiscopul Anastasie (Gribanovsky) al Chișinăului și Hotinului, membru al Sinodului Bisericii Ruse din diaspora, care era la acea vreme în Constantinopol. El a anunțat la prima sesiune din 10 mai 1923 că nu avea „instrucțiuni clare din partea ierarhilor ruși de la Karlovtsy în ceea ce privește problema calendarului”, părăsind curând această întâlnire neobișnuită.

A numi acest forum bisericesc ca fiind „pan-ortodox” este, folosind cuvinte blânde, aroganță. Reprezentanții celorlalte trei Patriarhii, ale Alexandriei, Antiohiei și Ierusalimului, au refuzat să ia

parte la acest forum. Biserica Rusă, Biserica Bulgariei (pe care patriarhul ecumenic a considerat-o a fi schismatică la acea vreme) și Arhiepiscopia Sinaiului, de asemenea, nu au trimis delegați. Este notabil faptul că mai mult de jumătate din Bisericile locale nu au fost reprezentate, ca și faptul că autoritatea celor care au participat este îndoielnică.

Pentru a concluziona asupra celor de mai sus am putea conchide: În acord cu sfintele canoane, problemele bisericesti de importanță locală și generală trebuie să fie discutate exclusiv de către un Sinod Episcopal, care are turme și diocese, nu de „congrese”, „adunări” sau „conferințe”. Din punct de vedere ecleziologic, Congresul „Pan-Ortodox” din Constantinopol a fost necanonic în organizarea, autoritatea și instituirea sa. Prin urmare, deciziile sale, luate în numele întregii Biserici Ortodoxe, nu au nici o autoritate și nici o semnificație pentru Bisericile Ortodoxe locale. Mai mult, conținutul deciziilor se află în contradicție vădită cu sfintele canoane ale Bisericii Ortodoxe.

Prin urmare, Biserica Ortodoxă de Stil Vechi din România se dezice de hotărârile luate la Congresul de la Constantinopol din 1923, printre care se numără schimbarea calendarului și intrarea în mișcarea ecumenistă; ierarhii Bisericii Ortodoxe de Stil Vechi din România consideră de cuviință a nu se abate, în nici un fel, de la Tradiția Sfinților Părinți, acest lucru presupunând nu numai neabaterea de la dogmele Bisericii Ortodoxe, ci și cea de la canoanele celor șapte Sinoade Ecumenice și Locale.